

zujem, da nekateri kraji zaostajajo za drugimi. Tudi v krajih, ki so pretežno dobri, se najdejo redki posamezniki, ki so nerodni, neokretni in malo neotesani. Ti so navadno tudi pijani ali vsaj močno vinjeni. Opazujem pa, da je leto za leto več popolnoma treznih mladeničev. Zelo čudno pa se mi zdi, da pri vas Slovencih ženske razmeroma veliko pijejo in sem že videl tekom let precejšnje število pijanih. To je velika škoda in nevarnost za bodočnost naroda in tega pojava drugod po svetu nisem opazil v toliki meri.

Skušal sem mu k tej žalostni točki dokazati, da vidi malo preveč temno, da posebej pri ženskem svetu ni tako hudo in da drugi narodi tudi pijejo, toda on sam je videl in jaz sem žalibog na tistem moral priznati, da ima v jedru vendar prav. Vprašal sem ga hitro dalje:

»Kaj ste sicer opazili med nami?«

»Videl sem, da so mladeniči in ves narod povprečno zelo snažno in večinoma okusno oblečeni. Opazil sem, da so kmetijske hiše in hišice lične, snažne, imajo večinoma lesena tla in skromno, toda praktično pohištvo. Narod razmeroma veliko čita in je pobožen. Sploh se mi zdi, da imajo vaši duhovniki med ljudstvom veliko veljavo; mnogo bolj, kakor sem to opazil drugod. Meni je to

razumljivo, saj so šolani in inteligentni in se poleg poklica bavijo ali z gospodarstvom ali s prosveto ali s socialnim delom.

Posebej še moram naglašati, da se mladeniči z dežele brez izjeme, v okolici mest in iz mest pa po ogromni večini odzovejo redno pozivom k naborom in v vojaško službo ter k orožnim vajam.

Veseli sem se tega odgovora in pojasnil, kako vsi sinovi iz kmetijskega doma, predvsem pa naši duhovniki — prav v duhu Slomškovem delajo za splošno izobrazbo, za gospodarski napredek in za probujanje narodne zavesti in vzgojo državljanskega ponosa za našo Jugoslavijo. — Omenjal in pojasnil sem, kako je mogoča ta povprečno izredno dobra slika, ker se vrši vzgoja po materi, po šoli in posebno v naših mladinskih in prosvetnih ter nabožnih organizacijah v pravem versko-nravnem duhu in da smo Slovenci ravno radi te vzgoje takšni, kakor nas je on opazoval. Moje prepričanje je tudi, da v bodoče samo tedaj ostanemo res telesno krepki, ako živimo in delujemo v duhu Slomškovem. Senčne strani in slabosti skušajmo še bolj odstraniti. kajti tudi to je dolžnost, ki jo imamo kot Slovenci — Jugoslovani in kristjani.

černem čakanju na zajca ali pri zgodnji preži na srnjaka.

No, ta-le gospod grajski oskrbnik je zvedel za moje župnikove novim ste-nam zaupane slikarske talente. Povalbil je gospoda fajmoštra in mene v svoj stan na bolj slovesno praznovanje Silvestrovega večera. Sva se odzvala povabilu, ker pričakovanje novega leta je prijetnejše in mikavnejše v — večji družbi.

Oskrbnikova soproga nas je gostila, da se je šibila miza od jedi in pijače. Vino in kolobarji cigarnega dima so nas ogreli kmalu v prav živahen pogovor. Besedo je držal za vajeti skrajja kajpada zgovorni gospod župnik, ki je služil pred vstopom v bogoslovje cela tri leta vojake v Trstu. Kaj vse je znal povedati v znatno raztegnjeni vsebini, kako je stražil kot prostak na skali na Opčinah nad Trstom. Grozna nevihta se je zbrala nad njim z bliskom in gromom, on pa je stal liki hrast s puško z nasajenim bajonetom v desnici. Naenkrat švigne na dolgo cikcakasti blisk in predno je strašno zagrmelo, je že smuknila strela v špico bajoneta in po jeklenem delu puške v skalo in med razpršenjem kamenja navzdol proti Trstu. Tak junak je bil, da niti omahnil ni pri tresku v bajonet. Osmodila ali poškodovala ga ni električna sila z neba, ker se je oklepala njegova desnica le lesenega dela orožja.

Na uprav hajduško odpornost napram siloviti vremenski nesreči smo trčili ter pili. Za tem so sledili župnikovi doživljaji iz onih mesecev, ko je že bil »pik zibner« (računski narednik).

Oskrbnik je že komaj čakal, da si je poplaknil fajmošter od pripovedovanja suho grlo in zagrabil takoj on za motiv govora iz njegovega življenja. Kaj zronska strela v bajonet, njega je — ustrelil presenečeni in do zob oboroženi divji lovec iz pištole naravnost v čelo in od blizu. Svinčenka se je odbila ob njegovi po češko trdi črepinji in zapustila še danes vidno neznatno brazgotino. Lovskega roparja je seve ujel in ga gnal v pest pravice.

Pri krami s takimi res mozeg pretre-sujočimi doživljaji jaz mlado neizkušeni hribovski kaplan se sploh nisem upal v štih z junakoma.

Ker se je ogreval oskrbnik vedno bolj in bolj za najostrejšo postopanje napram gozdnim prestopkom, ga je začel župnik jemati na lepo, naj pokaže v novem letu nekoliko več prizanesljivosti revežem, ki vendar morajo imeti steljo in drva za zimo. Enkrat ga je otela trda butica življenjsko nevarne luknje skozi možgane, bogznaj, če ga bo še drugič, ako bo tako strog ter neprizanesljiv.

Dobrosrčni župnik in grčasti oskrbnik bi se bila skoro sprla pred polnočjo, da ni prinesla gospodinja čaja na mizo in opomnila na slovo od starega leta in na pozdrav novega.

Pustili smo lovske tatove, naj čakajo na novo leto, trkali in pili, ker bližala se je polnoč. Po izpraznjenem čaju je moral fajmošter ven iz sobe, oskrbnikova soproga je odbrzela v kuhinjo s prazno posodo, jaz sem se stisnil k pe-

Januš Golec:

Doživljaj ob nastopu novega leta.

Po maturi me je uprašal oče: »Kaj in kam se boš odločil sedaj?« »Za slikarja umetnika se bom izučil na visoki šoli,« sem odgovoril pohlevno. Oče je nagubančil čelo v jezne gube in me podučil s trdimi besedami: »Kaj — za malarja boš? Mar bi te bil dat v uk k Lenkinem Tonetu na Buče. V štirih letih bi že izrezaval in malal svetnike na lastno roko in brez posebnih stroškov iz mojega žepa. Le pazi, da ne boš pri višji slikariji stradal kruha in se potepal raztrganih hlač po tujini!«

Podučne besede iz očetovih ust so mi segle globoko v srce. Nisem šel gledat umetno izdelanih svetcev kam v Gradec ali na Dunaj, ampak sem začel proučevati življenje mož božjih za stenami mariborske bogoslovnice. Težnje po risanju ter slikanju nisem mogel zatreti in sem se vežbal ob prostem času sam v stroki, ki mi je bila pozneje tolikokrat v uteho ter razvedrilo.

Dobro se mi je godilo v predvojni kaplanski službi, ker sem znal potegniti s svinčnikom po papirju in s čopičem po platnu ter lesu. Nisem se povspel do umetnika, pač pa radevolje izvrševal priprosta slikarska naročila. Kolikim župnikom sem preslikal župnišča za dobro postrežbo in večerno originalno zabavo v pogovoru. Gospodinje po farovžih so me nosile na rokah, ker sem jim napleskal na stene vse mogoče kuhinjsko orodje, perutnino in dober tek vzbujajoče živali v surovem in pečenem stanju.

Kar na lastno pest sva zamenjala s kakim tovarišem prijateljem planin za nekaj dni kaplanski mesti. Jaz sem se

čudil po opravljenem dnevnem slikarskem delu lepoti ter bogastvu ravnin; tovariš se je divil razgledu raz planinskega Radla.

Leta 1913 je bila za slikanje ugodna zima do Treh Kraljev. Gostoljuben župnik šaljivec in original v vsakem oziru me je naprosil, da bi mu oblekel v barve njegovo pravkar dogotovljeno hišo, katero je pozidal sebi in sorodnikom za pokoj. Med božičnimi prazniki in novim letom župnikov kaplan v hribe in jaz v vinorodne nižave na delo in še bolj na nikdar zabne zabavne večere pri gospodu, ki je v življenju marsikaj videl, doživel in znal tudi povedati, da je bilo zanimivo na resno ali smešno polno plat.

Na starega leta dan sem bil gotov. — Silvestrov večer in novo leto bi še najprej bil v lepem kraju in potem nazaj — med siromašni, priprosti — a dobri hribovski narod.

Župnija, kjer sem bil na celotedenski šteri, je imela grad s posestjo in seve tudi posebnega oskrbnika. Ta gospod je bil rodod nemški Čeh, vendar že dolgo med Slovenci. Za boljše — na deželi takozvane imenitne ljudi je bil dober, postrežljiv in darežljiv. Reveža ni mogel trpeti in mu je stopal na prste pri vsaki priliki. Bog varuj siromaka, ako ga je zalotil pri nabiranju malin, grabljanju listja ali trganju suhih vej po ogromnih grajskih gozdovih! Naravnost strah je bil za lovske tatove in divje lovce. Ni bilo za šalo, ako se je srečal kak nepoklicani z oskrbnikom pri ve-

mного manj znano je, da imamo obilo takih zemlja, ki vsebujejo zlato. Na valovitem, lahko dostopnem ozemlju blizu Donave, sem sam odkril zlata bogate zemeljske plasti, ki se raztezajo več kilometrov daleč. To je s kremenjakom pomešana, svinec in zemlja vsebujoča zemlja. Balkanski polotok je od davna znan po svojih zlatih rudnikih. Tako je že Filip Macedonski plačeval svoja vojna podjetja iz dohodkov zlatih rudnikov ob spodnjem Vardarju. Tudi Aleksander Veliki je črpal iz teh rudnikov ogromna bogastva. Kasneje so Rimljani preprečili nadaljnje izkoriščanje.

Najnovejša nemška lokomotiva. Nova nemška lokomotiva je ravno kar prestala z uspehom prvo preizkusno vožnjo. Stroj je izdelan tako, da njega kurjenje ne povzroča nič dima ali saj. Njegova gonilna moč je 1200 konjskih sil. Tudi ne potrebuje nikakega tenderja.

Velikanska brezposelnost v Nemčiji. Po vesteh, ki krožijo po nemških listih, bo brezposelnost v Nemčiji največja v januarju in februarju. Boje se, da bo tedaj brezposelnih do dva milijona ljudi. Za državo in za vse gospodarstvo je ta brezposelnost zelo težko breme.

Korajžne švicarke. V švicarskem kantonu Uri je lani oblast sklenila, da bo pobirala davek od vsake ženske, ki nosi kratko pristrižene lase. Leto dni je trajalo, preden je postala odredba pravomočna in ko je stopila v veljavo, je bilo treba začeti z izterjevanjem novega davka. To pa je bilo mučno delo. — Vsaka ostrizena ženska bi morala plačati 12 stotink švicarskega franka, a so se skoro vse uprle plačevanju. Zato je izterjevalec, ki bi bil moral pobrati denar, kratko predlagal, naj se davek odpravi, ker se z njim ne bo okoristila blagajna. Nekaj pogumnih žensk je celo imelo korajžo poslati kantonalni oblasti izjavo, da imajo ženske prav takšno pravico nositi kratke lase kakor moški. Izjava je, kakor javljajo švicarski listi, zelo osupnila oblast, ker so bile na njej podpisane celo žene in hčere poslancev in vladnih posrednikov.

Kako veliko je glavno mesto Anglije London? Po zadnjem ljudskem štetju ima London 7.805.870 prebivalcev. Angleška prestolnica ima torej komaj 70 tisoč prebivalcev manj kot celo belgijsko kraljestvo. Je pa tudi življenje kot v kaki državi. Samo lansko leto je radi cestnih nesreč izgubilo življenje 49.105 oseb. Več kot v kaki veliki bitki.

Trebušna operacija na zdravem človeku. Državni pravdnik v Berlinu je obtožil zdravnika dr. Fischederja in trgovca Rudolfa Hesky. Oba sta obdolžena zločina glede zavarovalnine. Omenjeni zdravnik je operiral na trebuhu zdravega trgovca z namenom, da bi izvabila od zavarovalnih družb visoke zneske za zdravljenje in poravnanje zdravnikovih računov. Zdravnik je nagovoril trgovca, da se je pustil visoko zavarovati pri treh zavarovalnicah. Prvo operacijo je izvršil na Heskyju radi izmišljenega padca z lestve. Odprl mu je trebušno votlino in rano zašil. Pozneje bi se naj bilo začelo nevarno krvavljenje in je bilo potrebno, v drugič odpreti trebuh. Tretjo operacijo je prestopal trgovec radi želodčne bolezni. —

Hesky ima na trebuhu tri operacijske brazgotine. Po prestanih operacijah se je še zdravil laži bolnik po raznih klinikah.

Jezuit iznajditelj železobetona. New-orleanski list v ameriških Zruženih državah je priobčil to-le poročilo: Ko so morali podreti jezuitsko cerkev v Baronski ulici v New Orleansu radi nesigurnosti tal, so zadeli na čudno odkritje. Svoj čas je pastiroval v tem delu mesta jezuit Cambiosa, ki je bil tudi stavbenik. Stavil si je nalogo: Pozidati cerkev na tleh, kjer je bilo poprej s cipresami poraščeno močvirje. To se je izvršilo leta 1853, torej 15 let poprej, predno je začel zidati Francoz Jožef Monier bazene za vodo in je uporabljal železo-beton. Tega Francoza so slavili doslej kot izumitelja za današnje čase neobhodno potrebnega železobetona. Preiskava temeljev cerkve, katero je pozidal pater Cambiosa, je dokazala, da je duhoviti jezuit uporabil za stavbo beton, ki je bil prepleten z železnimi palicami in kaveljni. — Čast iznajdbe železo-betona gre jezuitu patru Cambiosi in ne zgoraj omenjenemu Francozu.

Koliko se izda za znamenito pohištvo? V Parizu so prodali na javni dražbi zbirko kneza Moskovskega (pravnuka maršala Neyja), pri čemer so dosegli neverjetne cene. Tako so prodali spalnico znamenitega igralca Talme za 270 tisoč frankov. Spalnica je izdelana preprosto, a iz plemenitega lesa (citrovina, mahagoni). Še višjo ceno pa je dosegel posamezen kos in sicer okrogla mizica, ki jo je naročil Napoleon leta 1806. Nabavila si jo je država za ceno 400 tisoč frankov in jo bo razstavila v malmaisonskem gradu, kjer je videti mnogo drugih spomenikov na velikega Korzičana.

V grbi je nosil denarni prihranek. Na španskem otoku Malorki v Sredozemskem morju je umrl te dni neki grbavec. Ko so ga pokopali, so pogrebci opazili, da je njegova grba nekam čudno mehka. Ko mrljica pregledajo, se prepričajo, da je grba umetno napravljena iz usnja. V njej pa je bilo skritih 10 tisoč dolarjev v bankovcih.

Celo premoženje v umetni nogi. Pred kratkem je umrl na Dunaju Amerikaneec, rodom iz Poljske, Noe Goldberg. Našli so pri njem le 1600 dolarjev. Z najdeno svoto so bili komaj poravnani stroški za hotel in pogreb. Sorodniki umrlega žida so pa javili iz Amerike, da je moral posedati Goldberg prav znatno premoženje. Amerikanski konzul na Dunaju je preiskal celo njegovo zapuščino, a ni našel nič. Naenkrat pa je zapazil lepo izdelano umetno nogo, katere pokojniku niso dali v krsto. Po natančni preiskavi proteze so našli v njej lepo svoto 88.000 dolarjev, v tisoč dolarjskih bankovcih.

Drznost ameriškega roparja. Višek drznosti je pokazal neki, do zdaj še neznani moški, ki je popolnoma sam ustrašoval 60 potnikov na takozvanem »Portland Limited« vlaku v Združenih državah. V pondeljek zvečer je izdril žeblice iz tračnice in s tem povzročil, da je vlak skočil s tira. Stroj in prtljažni voz sta mesto srečno prevozila, toda dva

naslednja voza sta zdrsnila s tira, zadnjih pet vozov vlaka pa se je prevrnilo. Takoj, ko se je izvršila nezgoda, je skočil v vlak neki moški v »overalls«, s pištolo v roki hitel od enega voza do drugega in tako je dosegel vseh 60 potnikov, ki so se nahajali v vlaku. Koliko plena si je pri tem nabral, še ni bilo mogoče določiti. Proti nekaterim ženskam se je ropar kakor v opravičilo izrazil, da ima doma ženo in dva otroka, katera mora preživljati, a mu železnica ne mara dati dela. Oblasti so bile takoj po dogodku obveščene in pričelo se je dalekosežno raziskovanje, katero še ni privedlo do uspeha. Vsled povzročene železniške nesreče ni bil nihče izmed potnikov resnejše poškodovan. Pač pa je bil promet na progi dalje časa oviran.

100 letna ženica prejela prvi poljub. V Glasgowu na Angleškem je obhajala pred kratkem gospodična Sylvija Argyl svoj stoti rojstni dan. Pri tej priliki jo je pozdravil mestni župan s poljubom. Starko je ganil poljub in je priznala, da jo je na stoti rojstni dan prvič poljubil moški. Celih 81 let je ni poljubil nikdo več, ker je z 19 letom izgubila svoje starše.

Žival z največjimi očmi. Neka vrsta ogromnih polipov, ki jim tipalke zrastejo do dolžine 10 metrov in ki živi ob japonskem in severoameriškem obrežju, ima med vsemi živalmi največje oči, kajti našli so komade, čijih oči so merile do 50 cm v premeru. S svojo zeleno barvo se je oči zelo čudno dojmilo od glave in ostalega trupla, ki je običajno rdečkaste barve. Sicer pa nimajo nikjer celega komada te vrste živali, temveč samo posamezne dele.

Doživljaj z morskim psom. Japonski ribič iz Havanne na otoku Kuba se je vračal nečega dne v svojem čolnu proti obali. Naenkrat ga je napadel ogromen morski pes (riba roparica). Ribič je skušal odpoditi napadalca z udarci z veslom po glavi, a morski pes se je vedno vračal in je obstojala resna nevarnost, da bo čoln preobrnil in požrl Japonca. Ribič je sklenil z zverjo boj na življenje in smrt. Z ostrim nožem med zobmi je skočil iz čolna v morje, da bi se lotil napadalca. Pes se je zagrizel v ribičevo roko, vendar mu je ta porinil nož v trebuh. Smrtno ranjena pošast je izpustila roko in junaški Japonec se je zopet zavlekel v čoln. Roko so mu morali pozneje odrezati, a vendar ni romal cel v žrelo nikdar sitedga morskoga psa.

Ptičja hrana. Prirodni zakon tolmači, da stvar tem več hrane potrebuje, čim manjša je. Ptice pevke celi dan ne prestando pobirajo živež. Kos poje hkrati celega polža, če primerjamo to porcijo k človeški hrani, bi značilo, kakor bi človek pojedel naenkrat celo goveje stegno. Tudi taščica je zelo požrešna. Dognano je, da njena dnevna hrana dosega količino, ki bi zadostovala v živež deževni glisti petnajst korakov dolgi. Ako bi človeško telo potrebovalo toliko hrane, bi rabilo na dan v tem primeru 27 korakov dolgo salamo v premeru 20 cm. Bolha potrebuje dnevno več krvi, kakor je sama težka — da je v tem odnosu jako živa in čila, to je že od nekdanj znano.

Česanje žensk na Japonskem. Žene in dekleta na Japonskem se česajo povsem drugače kakor pri nas. Mlada dekleta ljubi lase spletene v obliki metulja in jih okraši s srebrom ali barvastim nakitjem. Vdove, katere se mislijo poročiti, si pritrjujejo v lase iglice želvine na zadku glave, a vdove, katere so se odločile ostati možu zveste do groba, si strižejo lase na kratko ter ne poznajo nobenega nakitja.

Telesno zaprtje, slaba prebava, abnormaalno razkrajanje in gniloba v črevesu, pomnožena vsebina kisline v želodčnem soku, nečistost kože na obrazu, na hrbtu in prsih, čermasti turti, marsikateri kataralni motne sluznice pridejo z uporabo naravne »FRANZ JOSEFOVE« grančice. Številni zdravniki in profesorji uporabljajo »FRANZ JOSEFOVO« grančico že desetletja pri odraslih in otrocih obeh spolov z največjim uspehom. Dobl se v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijah trgovinah.

1116

Največji uspeh v življenju je pogostoma odvisen od ene same minute. Na vsakem polju igra odločilno vlogo »točnost«, in radi tega so postale zanesljive ure tako zaželjene. Ravno radi njihovega zanesljivega stroja imajo tudi Suttnerjeve ure tako veliko vrednost ykljub temu, da se jih lahko zelo po ceni nabavi, ker danes se dobi prava švicarska Suttner ura že za 44 Din, dalje zapestna ura že za 98 Din pri strokovni urarski tvrdki H. Suttner v Ljubljani št. 992. Tvrdka pošilja svojo veliko flustrirano domačo knjigo ur tudi našim čitateljem popolnoma brezplačno, ako jo zahtevajo.

Kultura naroda se meri po količini vporabljenega mila. Toda ne samo po količini, temveč tudi po kakovosti. Za napredno hišo pridejo v poštev samo Fellerjeva Elsa-mila zdravja in lepote v 7 prekrasnih vrstah: milo iz lilijinega mleka, lilijine kreme, iz rume njaka, glicerino, boraksovo, katranovo, brivsko — eno boljše od drugega, toda vsa neškodljiva! Po pošti: iz lekarne Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341.

Listinica uprave.

V ZADEVI NAŠE PODPORE.

1. Pojasnilo (K. Florjančič): Vi, kot tudi nekateri drugi, so vprašali, kako se razlaga, da se podpora izplača, če hiša pogori do tal? Odgovorjamo: Podpora smo namenili onim celoletnim naročnikom, ki bi jih zadela nesreča požara tako, da jim zgori dom tako, da ne morejo več v njem stanovati. Ako je zgorela cela streha in ogródje, je dom pogorel do tal, ker o zidu itak vsak ve, da ne gori. — S to omejitvijo smo hoteli izvzeti od podpore one malenkostne požare, ko pogori kak del strehe ali del stanovanja. Za take nesreče, ki niso tako hude, morate imeti zavarovanje dovolj visoko.

2. Pojasnilo (Kat. društvo Razbor): Vprašujete, če so v slučaju nesreče deležni podpore vaši člani, ki pri vas skupno naročajo »Slov. Gospodarja«. — Odgovorjamo: Vsa društva in organizacije nam morajo sporočati sproti, kdo je pri njih vplačal celoletno naročnino. Mi bomo te sezname ohranili in bodo torej, ki pri društvih pravočasno vplačajo celoletno naročnino, na ta način imeli za slučaj nesreče pravico do podpore.

3. Pojasnilo (Veber in drugi): Objavili smo že, da samo celoletni naročniki imajo pravico do podpore, ker za one, ki pla-

čujejo polletno in manj, ne moremo voditi pregleda. Je pa celoletna naročnina tako nizka, da se na kak način že da najti teh 32 Din.

Vse prosimo, da v smislu novega pravilnika in teh pojasnil razložijo onim, ki bi še česa ne razumeli.

Naše slike. V letu 1930 bo »Slovenski Gospodar« imel posebno prilogo »Naše slike«. Naše slike bodo prinašale novosti in zanimivosti v slikah iz naših domačih krajev in pa iz celega sveta. — Uredništvo vabi in prosi vse one, ki bi morebiti imeli kake zanimive slike, da mu jih pošljejo. Predvsem prosi uredništvo gospode fotografe, da mu pošli-

Cene in sejmška porečila.

Mariborsko sejmško porečilo. Na svinjski sejem dne 20. decembra 1929 je bilo pripeljanih 74 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi praščič 7—9 tednov stari komad od Din 150 do 200; 3—4 mesece stari od Din 350—400; 5—7 mesecev stari od Din 450—500; 8—10 mesecev stari od Din 550—850; eno leto stari od Din 1000—1200. En kg žive teže od Din 10 do 12.50; en kg mrtve teže od Din 17 do 18. Prodanih je bilo 45 svinj.

*

Gospodarska obvestila.

Letošnje vino bo imelo dovolj kupcev. Že sedaj prihajajo iz Avstrije gostilničarji in vinski trgovci po naša dobra letošnja vina v Slovenskih in Ljutomerskih gorah. Ker je bilo vinskega pridelka razmeroma malo, so kmetijske vinske zaloge letošnjega vina že po večini razprodane.

Kaj bo s šmarnico. Od več strani smo dobili vprašanja, ali bo trta šmarnica res prepovedana in se vino od šmarnice ne bo smelo prodajati. Da ne bo kdo napačno poučen, pojasnjujemo, da je sedanja vlada, oziroma kmetijski minister izdelal zakon o vinu, ki naravnost določa, da se šmarnica ne bo smela več saditi in vino od te trte radi svoje manj vredne in škodljive vsebine ne bo smelo v promet. To se pravi, po gostilnah in vinskih trgovinah ga pod strogo kaznijo ne bodo smeli več prodajati. Ta določila bodo stopila v veljavo leta 1932. Ali bo po tem terminu res treba trto šmarnico izsekati in ali se tudi za domačo rabo ne bo smelo rabiti šmarnice, o vsem tem se bo gotovo pravočasno uradno vse pojasnilo. Radi tega prezgodnje razburjenje radi šmarnice ni na mestu. Mlade trte bo pač treba precepiti.

Hranilne vloge. Po statistiki, ki jo vodi odsek Narodne banke, je znašalo stanje hranilnih vlog pri vseh bankah v naši državi koncem drugega četrtletja 10.967 milijonov Din, koncem tretjega četrtletja pa so zrastle hranilne vloge na 11.095 milijonov Din. Tukaj pa niso vračunane hranilne vloge pri kreditnih zadrugah, vloge na čekovnih računih pri poštini hranilnici in žiro računih pri Narodni banki.

ljajo lepe in dobre slike iz naših krajev. Kdor bi morebiti hotel postati stalen sodelavec pri Naših slikah, naj javi svoj naslov uredništvu.

Naročnina za Slovenskega Gospodarja

a) V Jugoslaviji:	
Celoletno	32 Din.
Polletno	18 Din.
Četrtno	9 Din.
b) V inozemstvu:	
Celoletno	64 Din.
Polletno	32 Din.
Četrtno	18 Din.

Revizija naše carinske tarife. Sedaj se vrše poizvedbe in razprave o reviziji naše carinske tarife, ki je v veljavi od leta 1925. Revizija jugoslovanske tarife gre za tem, da se izvedejo potrebne poprave v carinskih postavkah industrijskih proizvodov. Drugače pa bo ostalo pri današnjem stanju. Cilj revizije je, da se odpravijo nepotrebne visoke carine tistih industrij, ki v zadnjih štirih letih niso mogle dokazati pravice do obstanka. Na ta način se bodo razbremenili potrošilci in se bo omogočilo, da bodo lažje prenašali morebitno zvišanje carin pri tistih proizvodih, za katere je carinska zaščita danes prenizka, pa so dotične industrije za življenje sposobne. Znižanje bo treba doseči predvsem tam, kjer so preveč obremenjevali našega kmetovalca.

Zakonska stabilizacija dinarja. Ob priliki desetletnice Narodne banke je njen guverner podal zelo zanimivo izjavo o delu banke. Izjavil je tudi, da je že prišel čas, ko bo treba izvesti končnoveljavno zakonsko stabilizacijo naše valute. Stabilizacija dinarja ne bo ničesar drugega kot vzakonjenje današnjega stanja s tem, da bo sedanji tečaj dinarja proglašen za zakonsko enakovrednost proti ostalemu tujemu denarju. Stabilizacija se bi torej izvedla pri sedanjem tečaju od 9.1275 švicarskega franka za 100 Din. S tem bi torej tudi Jugoslavija prišla do zlate valute.

Mesna hranilnica v Mariboru obrestuje počeni s 1. januarjem 1930 hranilne vloge brez odpovedi po 5%, vloge proti trimesečni odpovedi pa po 7%. Retni davek plačuje hranilnica sama. Z ozirom na preureditev prostorov in vpeljavo novega knjigovodstva, se obresti pripisujejo izjemoma šele s 1. februarjem 1930. — Ravnateljstvo. 1576

Nova pivovarna gostilničarjev dravske banovine. V Laškem se je že vršil sestanek gostilničarjev iz dravske banovine v svrhu ustanovitve gostilničarske pivovarne v Laškem. Izvolil se je nato 12 članski pripravljalni odbor ter širši pripravljalni odbor, v katerega pride še po en zastopnik gostilničarskih zadrug. Kot osnovni kapital se je določilo 15 do 20 milijonov dinarjev. Tudi se je sklenilo, da se pritegnejo k akciji tudi trgovski krogi iz dravske in savske banovine. Z gradnjo se prične takoj spomladi in bo pivovarna stala ob železniškem tiru v bližini samega mesta. Stavbeni prostor je že zasiguran in bo stal približno 300.000 Din.